

BREUS

■ 'Amics íntims' assalta el Teatre Gaudí

El **Teatre Gaudí** de Barcelona rep, a partir del proper 23 de febrer, la comèdia *Amics íntims*, una obra que, mitjançant la vida de dues parelles d'amics, fa un recorregut

al voltant de l'experiència afectiva de les persones. **Óscar Molina** dirigeix aquest espectacle on els intèrprets **Rosa Cadafalch,**

Maria Clausó, Pep Ferrer i Ferran Lahoz es posen en la pell dels protagonistes de l'obra per afrontar les dificultats que plantegen les seues relacions senti-

mentals, desgastades pel pas del temps. *Amics íntims* és, en definitiva, una comèdia que naix de la preocupació davant l'envelliment.

■ 'El crèdit' planta cara a la crisi econòmica

Obtenir avui dia una hipoteca s'ha convertit en missió gairebé impossible. Sobre aquesta dificultat

i fent palesa la crisi econòmica, tracta l'obra de teatre **El crèdit**, que es representarà de l'1 al 5 de març al **Teatre Rialto** de València. Aquest muntatge, protagonitzat per **Joan Miquel Reig i Tomàs Mestre** i dirigit per **Sergi Belbel**, aborda amb humor l'atreviment d'un ciutadà desesperat per plantar cara a un banquer.

teatre

FRANCESC FOGUET I BOREU

Francesc.Foguet@uab.cat

La força de la bellesa

tut, l'obra de Smeds dispara una reflexió estètica amb derives filosòfiques sobre l'art i l'artista i sobre els límits de la bellesa i el seu preu. L'espectacle recrea un seguit de quadres de Lampi en què els actors de la companyia Parking Shakespeare es posen en la seva pell i en mostren les tribulacions més recòndites.

Amb públic a quatre bandes, l'espai es converteix en un taller d'artista de textures d'*art pobre*, on els intèrprets se submergeixen en l'univers del pintor finlandès. A manera de metàfora, treballen amb materials pobres: barres de pa, feixos de ràfia, blocs de guix. En la interpretació, destaca la força salvatge de Ricard Sadurní, un cavall desbridat; la vis còmica de Mireia Cirera, tot deambulant per París, i la fina sensibilitat de Maria Casellas, esplèndida cantant "Youkali" i brotant el desenllaç.

L'estripada postdramàtica amb què s'escomet la immersió en l'univers pictòric de Lampi desdibuixa el sentit global de la proposta. El desnivell interpretatiu i els desajustos dramàtics queden compensats per l'energia guspirejant que desprenen els actors i l'encert de les escenes de més força plàstica i més contundència estètica. Es fa difícil de creure, tanmateix, que la bellesa depengui únicament de la divinitat i que, extingida la fe, no pugui sobreviure per a gaudir dels mortals.

La bellesa pot definir-se com el conjunt de qualitats que desperten un plaer estètic. La natura pot ser bella, com també pot ser-ho el cos d'una dona. O una obra d'art. Aristòtil va vincular la bellesa amb l'harmonia i li va atribuir la capacitat de commoure. Des de la febrada romàntica, la percepció de la bellesa està condicionada als estats d'ànim del jo. Amb l'art contemporani, la bellesa ha explotat en múltiples bocins com un mirall trencat.

Dirigit per Alcía Gorina, *Déu és bellesa* de Kristian Smeds (El Maldà) parteix de la novel·la homònima de Paavo Rintala sobre el pintor finlandès Vilho Lampi. Instal·lat a Liminka, aquest artista es dedicà sobretot a pintar retrats dels seus habitants i autorretrats de tirada expressionista. Enderiat amb l'art fins al desvari, visqué en el seu reducte rural, patí el rebuig de la burgesia esnob i acabà suïcidant-se a 37 anys.

Des de la defensa de la llibertat fins a l'exaltació del valor creador de la joven-